

вѣнъ гимназията, която бѣше обърната въ болница, както и пещерата находяща се на западъ отъ града. Когато разглѣдвахъ гимназията прѣобърната въ болница, видѣхъ много болни ранени съ прислужащитѣ имъ заедно отъ мъже и жени смѣсени съ по-богатитѣ госпожи габровски и рускитѣ сестри милосердия подъ заповѣдитѣ и наставленията на г-да рускитѣ доктори, които прилѣжно се грижахъ за болнитѣ си, както и единъ руски съдлатинъ раненъ въ ржката и крактъ, който лежеше на горний катъ отвънъ на галериятъ, оставенъ безъ помощъ и искаше да се обърне, а нѣмаше кой да му спомогне, гдѣто верѣдъ голѣмитѣ му чувствования на болкитѣ, бѣхъ принуденъ споредъ желанието му да го обърна на която страна искаше, както и затеклий му сдървенъ кракъ да поповдигна, та да се намѣсти и лѣжи на голитѣ дѣски безъ патъ на шинелтъ си, като му приближихъ и донесената оставена при него вода и хлѣбъ и го оставихъ да си пжшка отъ болкитѣ. Оттамъ отидохъ въ источната страна на зданието, гдѣто въ разглѣдване на стаятъ, видѣхъ една — въ която се правехъ едни криви лѣви патове за по слабо болни и ранени и нѣколко българчета отъ опълчението легко ранени съ привързани ржцѣ налѣгли, а покрай тѣхъ видѣхъ здравъ и читавъ Иванча Хаджи оглу Назарджиклията, съ когото се бѣхъ запозналъ още въ Стара-Загора на лагертъ, който сѣдѣше та расправяше за битката въ Стара-Загора на другитѣ си приятели ранени солдати, които не бѣхъ присѣтствували въ нея на бойтъ, и казваше: че турцитѣ, кога налитали на тѣхъ въ Стара-Загора, като плѣтища, плѣтища излизали прѣдъ тѣхъ на често и едно подиръ друго, гдѣто тѣхнитѣ патрони били отпращани върху месо само и твърдѣ рѣдко имало патронъ, който да е заминалъ напраздно, щото най-малко, казваше той на другитѣ, трѣбва да сж паднали до 12,000 мъртви и ранени, и дѣйствително се говореше, че много отъ турцитѣ нападали, щото ако се слѣдваше да не отстѣживатъ руситѣ отъ битката, турцитѣ бивахъ на много мѣста принуждавани да се връщатъ съ бѣгъ пазадъ, а пакъ отъ нашитѣ, трѣбва да има да сж паднали нѣщо